

TGM: A Bilderberg tünetcsoport

2014 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Gazdag és nagy befolyású magánemberek, illetve megválasztott vagy kinevezett állami és nemzetközi tisztségvisel?k tanácskozása közügy, szemben a gyömr?i polgármester esetével.

Abban a tényben, hogy Bajnai Gordon volt miniszterelnök, az Együtt-PM nev? magyarországi párt egyik vezet?je

részt vett a Bilderberg csoport titkos (mindig titkos) ülésén, nem az a fontos, hogy a pesti sajtóban kitört a paranoia emiatt. Mindig kitör, ha magyar emberekr?l kiderül, hogy külföldiekkel beszéltek (túl az olyan mondatokon, mint a *„May I have a cappuccino with lactose-free milk, please?”*, mire a pincér: *„Vat széj?”*), habár az ilyesmi évente több százezer alkalommal fordul el? sejthet?leg. Ez egyféle sajtó *(„une certaine presse”)* sajátosságai közé tartozik, a magyarhoni médiák paranoid stílusa pedig közmondásos. A „jó kapcsolatai vannak Londonban” mondat azt jelenti, hogy az illet?t megvásárolták a haza ellenségei, mert elképzelhetetlen hogy kelet-európai, pláne magyar személyeknek egyenl?ségen alapuló baráti viszonya lehetne nyugatiakkal.

Szóval evvel nem érdemes tör?dni, bár ha politikusok népszer?ek szeretnének lenni, óvakodniuk kell t?le, hogy alkalmat nyújtsanak paranoid rohamokra. De ez taktikai kérdés, amihez laikusok nem értenek – meg nem is lényeges.

Ami viszont lényeges (és amiért írok err?l a látszólag unalmas témáról): a demokráciát saját bevallása szerint és a közmeggy?z?dés szerint pártoló államférfi ne vegyen részt titkos összejöveteleken. (Nyilvánosan és büszkén titkos összejöveteleken se, bár a paradoxon tetszet?s.)

Valamikor a politika az uralkodók titkos tanácsában folyt – a legmagasabb magyar közigazgatási cím 1945-ig a v. b. t. t. volt, azaz: „valóságos bels? titkos tanácsos” – , és ez sz?nt meg fokozatosan a XVII. századtól kezdve. A parlamentarizmus alapelve nem annyira a népakarat képviselete volt meg a pluralizmus (a XIX. század els? felében Nagy-Britanniában sok kerületben volt csak egyetlen képvisel?jelölt, a cenzusos választójog pedig roppant keveseket engedett szavazni), hanem a nyilvánosság. A „King-in-Parliament” alkotmányos kormányzati módszere azt jelentette, hogy ?felsége kormánya nyilvánosan kormányzott, alávetette javaslatait a nyilvános bírálatnak, ezért érveket volt kénytelen használni; a törvényeket nem egyszer?en elfogadták és kihirdették, hanem megvitatták, és err?l (akárcsak a bírósági jogvitákról, a diplomáciai egyezményekr?l és a törvényes haditettekr?l) többé-kevésbé szabadon tudósított a sajtó.

A „titkos befolyás” évszázadok óta a szabadelv? rendszerek (így a kései fejlemény, az alkotmányos-szabadelv?, széles kör? – parlamenti és helyi/regionális – népképviseleten alapuló, ún. demokrácia) ellentéte volt, ez volt az egyik f? megfontolás, amiért a nyilvánosság hívei ellenezték a fejedelmi, királyi dinasztiák megmaradt, szükségképpen informális (és jó ideig katonai) hatalmát. (Az, hogy az államf? sok helyen formálisan ma is „a hadsereg f?parancsnoka”, a régi monarchiák illogikus és irracionális emlékjele.)

A titok a demokrácia ellenpárja. Amennyiben a hatalom – bármekkora és bármilyen irányzatú – nem nyilvános, ha tervei és aktusai nem ismertek a nép (a közvélemény) el?tt, akkor a nép (vagy szerényebben szólva: a közönség, a *publikum*, azaz a közügyekben érdekelt laikusok, vagyis a honpolgárok egyeteme) nem képes arra, hogy szabadon meghányja-vesse a rá tartozó ügyeket, függetlenül attól, hogy a titkos tanácskozások részvev?inek szándékai jók

vagy rosszak.

Ezt természetesen súlyosbítja, ha az olyan gy?ldék, mint a Bilderberg csoport vagy a Trilaterális Bizottság formális fölhatalmazás nélküli, ám gazdag és nagy befolyású magánemberek, illetve megválasztott vagy kinevezett állami és nemzetközi tisztségvisel?k tetszés szerint összeállított halmazai, amelyek szeretnék megszabni államok és államcsoportok nyilvános és formális politikai stratégiájának irányát, mindenfajta ellen?rzés nélkül.

Nem csoda, hogy a világ jelenlegi állapotában az ilyen tanácskozások többnyire összhangban állnak a leger?sebb gazdasági-katonai nagyhatalmak és t?kés konglomerátumok érdekeivel és általános fölfogásával. Az is köztudomású, hogy a formális, alkotmányos és törvényi fölhatalmazással rendelkez? állami (nemzetállami és államszövetségi) grémiumok is titkolóznak. Titkolózásukkal, titoktartásukkal – azaz avval a törekvésükkel, hogy minél inkább kivonják magukat a népi (azaz demokratikus) nyilvánosság kritikai tekintetének világossága alól – folyamatosan harcolnak a demokrácia hívei, mindenekel?tt azok, akik kívül állnak a hatalmi szférákon. A Wikileaks vagy Edward Snowden kiszivárogtatásai jó (és dics?) példái ennek a küzdelemnek.

Mivel az államok leginkább katonai és kémszolgálati titkaikat ?rzik a legféltékenyebben (végül is ezek a mindenkori hatalom végs? alapjai, amelyek az államok er?szak-monopóliumát testesítik meg, túlerejüket a néppel szemben), ezért a titkolózás ellen a legvehemensebben a háborúellenes, más szóval békemozgalmak szoktak tiltakozni és cselekedni. Az állami er?szak-monopólium a rendnek, azaz az elnyomás kurrens (pillanatnyi) formájának a biztosítéka. Arról, hogy magánemberek (különösen szubverzívnak, fölforgatónak tartott csoportok) titkairól viszont az államhatalom szerezzen tudomást, a belbiztonsági, elhárító és hírszerz? szolgálatok gondoskodnak.

Az egyének magánéletének szuverenitását *(privacy)* az állam túlhatalmával szemben – különféleképpen demokratikus okokból – a hatalom nélküliek szokták védeni. Itt az állam és a társadalom intézményeinek a nézete és eljárásmódja gyakran szimmetrikusan szembenáll egymással. (De vannak más esetek is. Nemrég a bulvársajtó illegálisan eltulajdonított fényképek alapján nyilvánosságra hozta a gyömr?i polgármester senki másra nem tartozó magánügyeit. A magyarországi ún. min?ségi médiák – az egyedül helyeselhet? megvet? hallgatás helyett – maguk is ismertették a gyömr?i polgármester alkotmányos védelem alatt álló magánügyeit a bulvárlap információi nyomán, s ezáltal súlyosan vétettek a nyilvánosság és a szabadság szelleme ellen. Nemcsak az állam az egyéni szabadság ellensége, hanem a pénzsóvár médiavállalkozások is. A bátor gyömr?i képvisel?-testület azonban nem engedett a szégyenletes zsarolásnak, és meger?sítette tisztségében a polgármestert. Bravó!)

A Bilderberg csoport (és a Trilaterális Bizottság) titkos tanácskozásai nem biztos, hogy ördögiek. Az egykori állampártok vezet? szerveinek titkos tanácskozásai – az utólag el?került jegyz?könyvek tanúsága szerint – zömmel álmosító, jelentéktelen marhaságokból álltak. Jelent?s tények olykor azért nem válnak ismertté, holott publikálták ?ket valami eldugott helyen, mert a közvélemény – és a sajtó – nem elég éber, és gyakran elszundikál. Ha valaki el akar rejteni valamit, jól teszi, ha bárhol el?fizethet?, igényesebb könyvtárakban föllelhet?, online változattal is rendelkez?, magas színvonalú intellektuális folyóiratban közölteti. Garantáltan csak azok a kevesek szereznek róla tudomást, akiknek szánja. De ezek mer?ben gyakorlati problémák.

Az államok vezet?i – és közéjük tartoznak (ideális esetben, de elvileg mindenkor) az ellenzéki politikusok is – azonban alkotmányos és törvényi szabályok szerint járnak el, s ezek rájuk a nyilvánosság f?szabályát kényszerítik a nem zsarnoki államrendszerekben. A demokráciát unos-untalan magasztaló államférfiak nem pártolhatják a titkolózást és a különféle er?központok bizalmas, diszkrét nyomásgyakorlását.

A pesti kormánysajtó különösen azt kifogásolja, hogy az ilyen tanácskozmányokon szóba kerülhet valamely nemzetállam törvényes kormányának leváltása – illetéktelenek között. Ebben a kormánysajtónak a legnagyobb mértékben igaza van.

Bokros Lajos volt pénzügyminiszter téved, ha azt gondolja, hogy helyes arról ábrándoznia, hogy külföldi közrem?ködéssel leváltható a jelenlegi magyar kormány. Bármennyire kívánatos lenne ez a végkifejlet, a kormányférfiak és a kormányzati formák kiválasztása csak a magyarországi közvéleményre tartozik. Igaz, hogy ezt a közvéleményt sok tekintetben megtévesztik, félrevezetik, az is igaz, hogy a választási és parlamenti szabályok méltánytalanok, de a Bilderberg csoportban és más hasonló helyeken tömörül? nagy hatalmú külföldieket egyáltalán nem választottuk, az Orbán-kormányt azonban igen, ha nem is teljesen szabadon – és igencsak korlátozott nyilvánosság mellett.

A kormánysajtó viszont téved, amikor azt hirdeti: nem megengedhet?, hogy külföldi politikai er?k, kormányok, nemzetek fölötti szervezetek, újságok és rádióállomások nyíltan kifejezzék fönntartásaikat a regnáló magyar

kormánnyal szemben. A kritikai nyilvánosságnak nincsenek határai, és könnyen megeshet, hogy külföldieknek igazuk van azokkal a vezet?kkel szemben, akik történetesen a honfitársaink. A kormánysajtó is szokott bírálni külföldi tényez?ket – köztük nagy hatalmú, névleg szövetségeseinknek számító kormányférfiakat –, és ez jogában áll (nem ritkán igaza is van a vehemens bírálatában).

Nem támogathatunk olyan ellenzéki politikusokat, akik – mint afféle hatékony menedzserek – mintegy „el akarják intézni” a kormányváltást, erre alkalmazva az üzleti tárgyalások módszereit. Nem lehet, nem szabad ezeket a módszereket a politikában alkalmazni. Üzleti tárgyalásokon részérdekek sorsa d?lhet el, de a közérdek megismerése és érvényesítése nem a haszon maximalizálásának a racionalitása szerint d?l el. Hitem szerint hasznos volna a jelenlegi kormány minél gyorsabb távozása, de ennek a nyilvánosságban kell eld?lnie, az érdekeltek – a magyar állampolgárok – összességének bevonásával, lehet?leg: a kezdeményezésükre.

Természetesen valamennyien tudjuk, hogy a mai magyar állam mindent megtesz a nyilvánosság sz?kítésére és illegitim befolyásolására, de erre nem az a megfelel? válasz, hogy immár az ellenzék – a demokratikus ellenzék! – is vállát vonogassa a nyilvánosság ügyében. (Seres László, a neves jobboldali újságíró ugyanitt, remélem, csak tréfált.)

Nem hinném egyébként, hogy Bajnai Gordon bárkivel összeesküdött volna a Bilderberg csoport dániai beszélgetésén bárki ellen. Részvétele volt a hiba. A legnagyobb hiba pedig a Bilderberg csoport puszta léte. Az els? világháborút követ? forradalmak magát a titkos diplomáciát is föl akarták számolni. Indokoltan, mint háborús veszélyforrást. (Aztán a forradalmárok persze a lehet? legtitkosabb, a nyilvánosságot megsemmisít? államrendet hozták létre.) De a megvalósítás szánalmas kudarca ellenére a gondolat nagyszer? volt, és a követelés változatlanul id?szer?. A Bilderberg csoport az abszolút monarchiák elfogadhatatlan praktikáit hozza vissza. Ezt – és még sok mindent, ami kivonja a hatalmat a népnek és nyilvános rációjának a tartományából – nem szabad t?rni.

A cikk eredetije itt olvasható

Tamás Gáspár Miklós - hvg.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló